

29. dubna 1994 – ČTK vydává v 16.40 hodin zprávu, podle níž zřejmě podá Český rozhlas žalobu na Radu ČR pro rozhlasové a televizní vysílání. A to v souvislosti s tím, že Rada přidělila jednu frekvenci, na které vysílá Český rozhlas, Rádiu Echo.
2. května 1994 – Jednatel společnosti s ručením omezeným Rádio Echo Karel Navrátil oznamuje na tiskové konferenci, že jeho stanice počítá se zahájením vysílání na středovlnné síti od 1. října 1994. Novinářům se představil i celý přípravný tým Rádía Echo. Krom jiných i hudební publicista Jiří Černý, který slíbil, že stanice bude uvádět nejen názvy skladeb a jejich interprety, ale i plná jména autorů písní (textářů a skladatelů).
17. května 1994 – Rada na svém zasedání schválila správní rozhodnutí o udělení licence Rádiu Echo pro vysílání na středních vlnách. Odmítla tak doporučení stálé parlamentní komise pro sdělovací prostředky, aby privatizaci druhé středovlnné sítě přerušila. O den později licence Rádía Echo nabyla právní moci.
18. května 1994 – Generální ředitel Českého rozhlasu Vlastimil Ježek vydává prohlášení. Podle něj vedení ČRo považuje udělení licence Rádiu Echo za rozhodnutí, které nerespektuje zájem podstatné části občanů České republiky. V dokumentu se píše, že podle platných právních norem zřejmě Český rozhlas rozhodnutí Rady nemůže soudně napadnout.
14. června 1994 – Generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek na tiskové konferenci oznamuje, že vysílání stanice Radiožurnál na jedné ze dvou středovlnných sítí skončí již 1. července 1994. K tomuto kroku podle něj vedlo udělení licence soukromému Rádiu Echo. Od 1. do 15. července 1994 bude na středovlnné síti S II vysílán zvláštní informační program, který bude sestavován z programů všech stanic Českého rozhlasu a z častých a podrobných informací o změnách ve schématu kmitočtových sítí ČRo, které souvisejí s udělením licence Rádiu Echo (viz Týdeník Rozhlas č. 27/1994).
17. června 1994 – Mladá fronta Dnes píše, že představitelé Rádía Echo jsou zaskočeni rozhodnutím vedení ČRo opustit středovlnnou síť učenou k privatizaci již k 15. červenci 1994. Vedení Rádía Echo se podle deníku obrátilo na Radu Českého rozhlasu, aby ještě zvažila termín, kdy Radiožurnál opustí střední vlny. Vedení soukromé stanice požádalo o pomoc i parlamentní komisi pro sdělovací prostředky, aby zprostředkovala společné jednání Rádía Echo se zástupci ČRo. Mluvčí Rady ČR pro RTV Marína Landová Mladé frontě Dnes potvrdila, že Echo má podle zákona čas na zahájení vysílání do listopadu. To je však při případném přerušení vysílání ČRo na středních vlnách k 15. červenci pro stanici nepředstavitelné. „Proto jsme se domluvili, že zahájí zkušební vysílání (Rádio Echo – pozn. autora) poté, co frekvenci opustí Český rozhlas,“ řekla MFDnes mluvčí Landová.
29. června 1994 – V rámci jednání stálé parlamentní komise pro sdělovací prostředky se uskutečnilo setkání zástupců ČRo 1 – Radiožurnálu a Rádía Echo. Schůzka se týkala dalšího vysílání obou stanic na středních vlnách. Setkání nepřineslo žádné konkrétní výsledky.
9. července 1994 – Poslanecká sněmovna odvolala Radu ČR pro RTV. Odvolání Rady dávala část zákonodárců do souvislosti s privatizací středních vln. Předseda odvolané Rady Oldřich Tomek nechtěl v rozhovoru pro ČTK důvody odvolání Rady komentovat: „...nemohu se k tomu nyní vyjádřit. Zda šlo o odborné či politické důvody, bude jasnější až po zvolení nové Rady, podle jejího obsazení.“ Oldřich Tomek je nadále přesvědčen o tom, že udělení licence na středovlnné vysílání Rádiu Echo byl správný krok Rady. (Další podrobnosti viz 9. 7. 1994 chronologického přehledu Rada ČR pro RTV.)
15. července 1994 – Rádio Echo začíná vysílat. Stalo se tak ve 20.00 hodin. Po Rádiu Alfa a Frekvenci 1 je Echo třetí soukromou stanicí vysílající pro celé území republiky. Programová skladba se orientovala na regiony a na střední a starší generaci. Ve zpravodajství a publicistice dávala prostor dopravním informacím, sportu, komentářům, poznámkám a také telefonátům posluchačů.
4. října 1994 – Agentura marketingových a sociálně informačních analýz Amasia zveřejnila výsledky svého průzkumu poslechovatelnosti, který se týkal Rádía Echo. Podle něj je nejposlouchanější stanicí program ČRo Radiožurnál, který téměř denně sleduje 27 procent posluchačů. Rádio Echo skončilo na pátém místě (za programem ČRo Praha, Frekvencí 1 a Rádiem Alfa) s poslechovatelností tři procenta. Třicet procent dotazovaných uvedlo, že nezná Rádio Echo, 19 Rádio Alfa a 17 procent dotázaných neví o existenci Frekvence 1. Průzkum se týkal jen stanic, které obdržely celoplošnou licenci. Agentura Amasia jej uskutečnila od 1. do 7. září 1994 na náhodně vybraném vzorku 972 osob starších patnácti let.
6. října 1994 – Rádio Echo se ohradilo proti výsledkům průzkumu agentury Amasia. Šéfredaktor stanice Petr Havel v rozhovoru pro ČTK uvedl, že výzkum není reálným obrazem poslechovatelnosti Rádía Echo.

1995

- 14. ledna 1995 – Rádio Echo oznamuje, že začne vysílat nový pořad.** V programu stanice se objeví každou neděli od 12.15 hodin pravidelné „Hovory ze sněmovny“, jde o rozhovor s předsedou sněmovny Milanem Udem. Předpremiéru bude mít rozhovor vždy v pátek po 23. hodině.
- 8. února 1995 – Společnosti GfK Praha, AISA MEDIA a SKMO zveřejnily výsledky průzkumu „Media projekt '94“.** Z něj vyplývá, že Rádio Echo skončilo na páté příčce v poslechovosti celoplošných rozhlasových stanic. Počet posluchačů stanice se zvýšil z 0,8 procenta v srpnu až září na 1,6 procenta v říjnu až prosinci 1994.
- 18. dubna 1995 – Předseda Rady ČR pro RTV Bohumil Hanuš na tiskové konferenci oznamuje, že Rada nevyhověla žádosti provozovatelů Rádía Echo o licenci na lokální pražské vysílání v pásmu velmi krátkých vln (VKV II).** Jednatel Echa Karel Navrátil oznamuje, že jej rozhodnutí Rady nepřekvapilo.
- 20. dubna 1995 – Investiční a poštovní banka oznamuje, že hledá kupce nejen pro své podíly v televizi Premiéra, ale i v Rádiu Echo.** IPB vlastní v Echu deset procent akcií přímo a prostřednictvím své dceřiné společnosti Domeana ještě dalších 35 procent akcií.
- 4. května 1995 – Zveřejněny jsou výsledky „Media projektu '95“.** Podle něj se poslechovost Rádía Echo nemění. Stanici si denně naladí dvě procenta posluchačů.
- 30. července 1995 – Výrobce programu Echa (tzv. servisní organizace) akciová společnost Českomoravská rozhlasová oznámila, že k 31. červenci 1995 vstupuje do likvidace.** Hlavním důvodem byly ekonomické problémy a neúměrné předlužení společnosti. Tuto informaci potvrdil ČTK šéfredaktor Rádía Echo a člen představenstva Českomoravské rozhlasové, a. s., Petr Havel.
- 31. července 1995 – Soukromá celoplošná rozhlasová stanice Rádio Echo přerušila své vysílání.** Důvodem jsou zejména ekonomické problémy. Podle Lidových novin, které se odvolávají na šéfredaktora rádía Petra Havla, je vysílání přerušeno na třicet dní, což je zákonem daná lhůta na vyřešení interních problémů. Pokud však majitelé během této doby nenajdou dostatečně bohatého podílníka, který bude do stanice ochoten investovat, hrozí ukončení vysílání nadobro.
- 9. srpna 1995 – Vzniká nadace na záchranu Rádía Echo, jejíž ustavení si podle pracovníků Echa „vynutil velký ohlas posluchačů na přerušení vysílání stanice“.** Cílem „Nadace Rádio Echo“ je obnovit provoz stanice od 29. srpna 1995, tedy do vypršení zákonné lhůty pro přerušení vysílání. Záštitu nad nadací převzali – krom jiných – Kateřina Kalendová, Přemek Podlaha, Helena a Jiří Růžičkovi, Petr Novotný, Petra Černocká, Pavlína Filipovská a další známé osobnosti. V inzerátech vyzývá nadace nejen všechny posluchače k libovolnému finančnímu příspěvku, ale i případné investory ke vstupu do Rádía Echo.
- 30. srpna 1995 – Situace kolem přerušeno vysílání Rádía Echo je nadále nejistá.** Generální ředitel stanice Petr Havel přiznal, že se ani po měsíční zákonné lhůtě nepodaří obnovit vysílání. Držitel licence se tedy obrátil na Radu se žádostí o prodloužení lhůty.
- 12. září 1995 – Jednatel společnosti Echo, s. r. o., Karel Navrátil požádal Radu ČR pro rozhlasové a televizní vysílání o odklad v zahájení řízení o odnětí licence k celoplošnému rozhlasovému vysílání na středních vlnách.** Mluvčí rady Marína Landová o den později Lidovým novinám řekla, že Rada v této věci vyčká na stanovisko právního odboru a potom rozhodne. „Zástupci této soukromé rozhlasové stanice nás požádali o zhruba měsíční odklad, neboť stále hledají partnery schopné vysílání financovat,“ uvedla Landová.
- 8. listopadu 1995 – Rada ČR pro RTV definitivně rozhodla o odnětí licence pro vysílání Rádía Echo.** Mluvčí Rady Marína Landová v této souvislosti uvedla, že držitel licence nepředložil „žádné konkrétní materiály, které by nasvědčovaly tomu, že překlenul finanční problémy, do nichž se dostal“.

A5 – FREKVENCE 1 – chronologický přehled

Frekvence 1 se v novodobé historii rozhlasového vysílání stala druhou soukromou celoplošnou stanicí. Vysílání Frekvence 1 začalo 18. října 1993 v 5.00 hodin. Po roce vysílání se Frekvence 1 stala nejposlouchanější soukromou rozhlasovou stanicí v České republice. 9. června 1998 Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání prodloužila Frekvenci 1 licenci, stanice proto vysílá dosud.

1993

9. ledna 1993 – Rada ČR pro RTV vyhlásila řízení pro udělení licencí na dva celoplošné rozhlasové vysílací okruhy v pásmu VKV II. Uzávěrku žádostí stanovila na 25. ledna ve 12.00 hodin. Příslušné formuláře, podrobnosti a technická kritéria mohli žadatelé obdržet v sídle Úřadu Rady v Praze 2, Vínohradská 40.

19. února 1993 – Rada ukončila předběžné pohovory s žadateli o celoplošnou rozhlasovou licenci v pásmu VKV II.

22.–24. února 1993 – Uskutěčnila se veřejná slyšení žadatelů o vysílání v pásmu FM (VKV II). Před Radu předstoupilo patnáct z celkem osmnácti přihlášených zájemců o celoplošné rozhlasové vysílání. Mezi žadateli byli agentura T.R.S., Bonton, Cobra, Czech Australian Broadcasting, R. G. – Evropa 1, Radio MAMA, Kaskol, Jan Einhorn, Hallo, World!, Radio Collegium, Radio Kiss, Radio VOX, Radio CS 1, Radio R.I.O., Společnost pro rozvoj nezávislého rozhlasového vysílání, společnost Euro 1, Petr Ševčík a Milan Vacek. Licenci může Rada udělit pouze dvěma z nich.

24. února 1993 – Rada hlasováním rozhodla o přidělení dvou licencí na celoplošné rozhlasové vysílání v pásmu VKV II. První získali předkladatelé projektu zpravodajsko-publicistického Rádía Alfa – společnost s ručením omezeným Kaskol (z devíti členů Rady hlasovalo pro tento projekt sedm, jeden se hlasování zdržel a jeden byl proti). Druhou licenci obdržela akciová společnost R.G. – Evropa 1, tvořená společnostmi Evropa 2 a Rádio Golem, na projekt rodinného rádía Frekvence 1 (pro tento projekt hlasovalo všech devět členů Rady).

přelom února a března 1993 – Někteří neúspěšní žadatelé o licenci na celoplošné vysílání v pásmu VKV II kritizují Radu za udělení licencí Rádíu Alfa a Frekvenci 1. Rozhodování Rady podle nich nebylo transparentní. Například 6. března 1993 vydal tiskové prohlášení Milan Roštok ze Společnosti pro rozvoj nezávislého rozhlasového vysílání. V prohlášení se píše, že předseda Rady Daniel Korte převádí jakoukoli diskusi o udělení licencí do emotivní roviny a snaží se ji prezentovat jako útok na Radu samotnou, čímž vyvolává dojem, že je na ni opětovně vyvíjen politický nátlak. Společnost zároveň vyzvala Daniela Korteho, aby předložil argumenty, které by vysvětlily, proč Rada přidělila 24. února licence právě Rádíu Alfa a Frekvenci 1. V následné reakci (rozhovor pro ČTK) předseda Rady D. Korte připomněl, že Rada je kolektivní orgán, který o přidělení licencí rozhodl hlasováním. Členové Rady se podle něj shodli, že jeden z držitelů by měl provozovat stanici zpravodajsko-publicistickou a druhý zábavní stanici rodinného typu. V prvním případě byly představy členů Rady splněny u dvou uchazečů o licenci a ve druhém případě u pěti kandidátů. Z nich pak byli vybráni jako držitelé licencí ti uchazeči, kteří přišli s novými typy pořadů a s novým přístupem k vysílání, větším podílem aktuálních informací apod. Předseda Rady ve svém stanovisku zdůraznil, že podle zákona není na licenci právní nárok, a Rada tedy nemusí uvádět důvody nepřidělení licence.

9. března 1993 – Rozhodnutí Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání o udělení dvou licencí na celoplošné rozhlasové vysílání v pásmu VKV II nabylo právní moci.

18. října 1993 – V 5.00 hodin začíná vysílání Frekvence 1. Do éteru vstupuje Frekvence 1 sloganem „Kopretinové rádio Frekvence 1“. Signál šíří v začátcích Frekvence 1 šest vysílačů, které pokrývají 66 procent území ČR.

prosinec 1993 – Výzkum společnosti AISA Media dva měsíce po začátku vysílání uvádí více než pětiprocentní poslechovost Frekvence 1.

1994

24. února 1994 – Vedení Frekvence 1 si na tiskové konferenci stěžuje na technické problémy Českých radiokomunikací. Jejich vinou není vysílání slyšet na severní Moravě. Programový ředitel Michel Fleischmann uvedl, že Frekvence 1 je postmoderní rádio: „V našem typu rádía se nebojíme

informace opakovat a vracet se k nim z nových úhlů pohledu. I když nabízíme hodně muziky, přesto zařazujeme šest a půl hodiny zpravodajských pořadů denně.“

- 18. dubna 1994 – Frekvence 1 slaví půl roku od zahájení vysílání.** Radost nad výročím kazí podle slov generálního ředitele Jana Šediny technické problémy Českých radiokomunikací. Frekvence 1 navzdory přiděleným frekvencím a licenci stále ještě ve skutečnosti nevysílá celoplošně – její signál pokrývá necelých 70 procent republiky.
- 23. června 1994 – Základní výsledky oficiálního průzkumu sledovanosti rozhlasových stanic „Media projekt '94“ z února až dubna 1994 dokazují, že Frekvence 1 se stává třetí nejposlouchanější stanicí v republice s poslechovatostí 9,3 %.** Radio Alfa obsadilo čtvrtou příčku s pětiprocentní poslechovatostí. Nejposlouchanějšími stanicemi v České republice jsou okruhy ČRo – Radiožurnál a Praha.
- 18. října 1994 – Frekvence 1 oslavila roční výročí svého vysílání.** Podle výsledků poslechovatosti, které provedly agentury AISA a GfK, se jí za tu dobu podařilo se svými 750 000 posluchači denně stát se nejposlouchanějším soukromým rádiem v ČR. Vedení Frekvence 1 prozrazuje svůj úmysl „rozřtít staříčkou tradici veřejnoprávního rozhlasu jako nejposlouchanějšího rádia v Čechách“, konkrétně stanic ČRo 1 – Radiožurnál a ČRo 2 – Praha.

1995

- duben 1995 – Frekvence 1 začíná vydávat svůj reprezentativní měsíčník „INFO F1“.** Bulletin obsahuje na čtyřech stranách novinky ze života nejposlouchanější soukromé rozhlasové stanice v České republice.
- 2. května 1995 – Prezident republiky Václav Havel navštívil poprvé soukromé médium – Frekvenci 1.** V 18.00 hodin vystoupil Václav Havel v živém vysílání diskusního pořadu Press Club Zuzany Bubílkové. Prezident odpovídal i na živé telefonáty rozhlasových posluchačů.
- 4. května 1995 – Frekvence 1 se stává druhou nejposlouchanější stanicí v České republice s poslechovatostí 13 %.** Vyplývá to z výsledků Mediaprojektu za měsíce leden až březen 94. První místo si udržel ČRo 1 – Radiožurnál (18 %). Druhý okruh veřejnoprávního rozhlasu – stanice Praha – sestoupil na třetí příčku s poslechovatostí 11 %. Rádio Alfa si udrželo čtvrtou pozici s pětiprocentní poslechovatostí.
- říjen 1995 – Společnost AB Barrandov se zakoupením většinového podílu v Rádiu Golem (pozdějším Rádiu Limonádový Joe) stává akcionářem Frekvence 1.**
- 2. října 1995 – Akcionáři rádia Frekvence 1 vyjadřují znepokojení v souvislosti se vznikem sesterské rozhlasové stanice Nová Alfa propojené s TV Nova.** Ředitel programu Frekvence 1 Michel Fleischmann dodává, že jde o porušení konkurenčního boje hospodářské soutěže.
- 18. října 1995 – Frekvence 1 slaví své druhé narozeniny.** Předseda dozorčí rady Martin Brisac při té příležitosti označil Frekvenci 1 za jedničku v rozhlasovém světě České republiky. Podle mediálních výzkumů má v té době Frekvence 1 stejný podíl na trhu jako Radiožurnál Českého rozhlasu. Její celková poslechovatost je však o jedno procento nižší.
- 6. listopadu 1995 – Prezident Václav Havel se podruhé zúčastnil živého vysílání pořadu Press Club Frekvence 1.** Hlava státu opět odpovídala i na živé dotazy rozhlasových posluchačů.
- 6. listopadu 1995 – Frekvence 1 je veřejnoprávnímu Radiožurnálu na dosah.** Podle zveřejněného „Media Projektu '95“ zůstává poslechovatost Frekvence 1 jediné procento za veřejnoprávním okruhem ČRo 1 – Radiožurnál. Frekvence 1 má 14% poslechovatost a Radiožurnál 15%. Rádio Nová Alfa zvýšila svou poslechovatost o jedno procento – z pěti na šest.

1996

- 3. ledna 1996 – Generální ředitel AB Barrandov Václav Marhoul na tiskové konferenci oznamuje, že holdingová společnost AB Barrandov koupila pražské lokální Rádio Golem – a tím i majetkový podíl ve Frekvenci 1.** Holdingová společnost AB Barrandov se stala majoritním vlastníkem Rádía Golem (98,7 procenta akcií). Přes tuto akciovou společnost získala firma AB Barrandov minoritní účast ve Frekvenci 1.

- 10. ledna 1996 – Agentura Amasia zveřejnila výsledky svého výzkumu. Frekvence 1 se umístila na třetím místě (22 % stálých příznivců).** Podle průzkumu mají nejvíce stálých příznivců stanice Praha a Radiožurnál Českého rozhlasu (26 % pravidelných posluchačů). Rádio Nová Alfa má podle šetření 15 a stanice Vltava 5 procent stálých posluchačů. Do zpracování bylo zařazeno 950 dotazníků. Z výzkumu ještě vyplynulo, že ve srovnání s rokem 1994 zaznamenaly výraznější pokles posluchačů zejména stanice Radiožurnál a Praha. Přesto je poslouchá pravidelně více než polovina populace.
- 2. února 1996 – Agentury GfK, SKMO a Median zveřejnily výsledky výzkumu „Media Projekt '95“.** Frekvence 1 zaznamenala citelný úbytek posluchačů (o 2 %). Podle výzkumu poslechovost stanic veřejnoprávního rozhlasu v období od října do konce roku '95 v porovnání s předcházejícím čtvrtletím mírně vzrostla, a to jak v ukazateli „poslechovost včera“, tak i v podílu na trhu. Mírný nárůst zaznamenaly v podílu na trhu stanice Českého rozhlasu Radiožurnál (ze 14,6 na 16 %), Praha (z 10,7 na 11,5 %) a Vltava (z 0,7 na 1,2 %). Ze soukromých celoplošných stanic měla nejvyšší poslechovost (12 %) Frekvence 1, která ale od předchozího výzkumu ztratila dvě procenta posluchačů. Naopak poslechovost Rádía Nová Alfa stoupla o tři procenta – na devět procent. Ve výzkumu odpovídalo 3493 náhodně vybraných respondentů.
- 7. listopadu 1996 – Agentura GfK zveřejnila průzkum výsledků poslechovosti rozhlasových stanic.** Podle něj ČRo 1 – Radiožurnál vedl od června do září '96 (s 1 256 000) posluchačů v oblíbenosti mezi celoplošnými rozhlasovými stanicemi. Na druhém místě se umístila Frekvence 1, kterou v tomto období poslouchalo 936 000 lidí, třetí místo obsadilo Rádio Nová Alfa se 771 000 posluchačů. ČRo 2 – Prahu si oblíbilo 669 000 lidí. S velkým odstupem za těmito stanicemi zůstal ČRo 6 – Rádio Svobodná Evropa s 82 000 a ČRo 3 – Vltava se 73 000 posluchačů.
- 4. prosince 1996 – Generální ředitel Frekvence 1 Michel Fleischmann představil na tiskové konferenci programové novinky stanice.** Patří mezi ně pořady „Bludiště s Mirkou Všetečkovou“ snažící se řešit problémy posluchačů, „Polední klid s Martinou Kociánovou“ a „Klika s Renatou Jandziszovou“, přinášející mozaiku praktických rad a zajímavostí. Program Frekvence 1 charakterizoval Fleischmann slovy: „Chceme být rádiem pro normální lidi.“

1997

- 6. února 1997 – Společnosti GfK, Median a SKMO zveřejnily výsledky Media Projektu '96.** Podle nich zůstal i v posledním čtvrtletí roku '96 nejposlouchanější celoplošnou rozhlasovou stanicí ČRo 1 – Radiožurnál (17,4 %), který si naladilo denně v průměru 1 272 000 lidí. Druhé místo si udržela Frekvence 1 (10,6 %) s průměrně 798 000 posluchači a na třetím místě ČRo 2 – Praha (8,5 %) s průměrem 680 000 posluchačů denně.
- 3. března 1997 – Prostřednictvím Frekvence 1 se do rozhlasového éteru vrátily tradiční Rozhlasové noviny.** V 17.45 hodin se poprvé ozvala znělka Rozhlasových novin F1 následovaná patnáctiminutovým souhrnem událostí dne. Mezi další zpravodajské novinky Frekvence 1 se zařadil pořad „S týdnem v zádech“ (vysílaný v premiéře v sobotu v 8.30–9.00 a reprízovaný v neděli v 18.00–18.30). Po třech letech existence doznal zásadních změn i ranní zpravodajský proud Frekvence 1. Pořad nazvaný Čas na zprávy nabídne posluchačům každou půlhodinu patnáctiminutový přehled nejdůležitějších a nejzajímavějších událostí z domova, ze světa i ze sportu. Další části rozhlasového magazínu zahrnou například informace pro spotřebitele, motoristické zajímavosti a hudbu.
- 3. července 1997 – Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání vyhlásila licenční řízení na udělení licencí k provozování celoplošného vysílání na dvou sítích VKV II, využívaných nyní rádii Alfa a Frekvence 1.** Oběma provozovatelům uvedených stanic končí jejich licence v únoru 1999. Může jím být však obnovena – a to na základě licenčního řízení. Uzávěrka pro podání žádostí o udělení celoplošných licencí je 31. března 1998 ve 12.00 hodin. (Další podrobnosti viz 3. 7. 1997 chronologického přehledu Rada ČR pro RTV.)
- 13.–14. prosince 1997 – Rádio Frekvence 1 uskutečnilo sérii přímých přenosů z mimořádného kongresu ODS v Poděbradech.** Z kongresu ODS, který byl vyvrcholením vládní krize na podzim roku '97, odvysílala Frekvence 1 celkem 13 hodin programu. Kvalitou zpravodajství z této události předčila Frekvence 1 i veřejnoprávní rozhlas. Soukromé rádio dokázalo, že může být rovnocenným partnerem pro ČRo.
- 31. prosince 1997 – Pořad Press Club Frekvence 1 Václava Moravce a Michala Petrova se stává podle monitoringu ČTK nejcitovanějším rozhlasovým diskusním pořadem v České republice.**

1998

- 5. února 1998 – Poslechovost Rádía Alfa se přibližuje Frekvenci 1.** Vyplyvá to z posledních výsledků Mediaprojektu '97. Pozici nejposlouchanější rozhlasové stanice si udržel ČRo 1 – Radiožurnál (1,46 milionu posluchačů). V pořadí druhou Frekvenci 1 si naladí nejraději 837 tisíc a třetí Rádio Alfa 826 tisíc posluchačů.
- 31. března 1998 – Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání ukončila příjem žádosti o licenci na celoplošné rozhlasové vysílání na stávajících sítích stanic Alfa a Frekvence 1.** Svou žádost o provozování vysílání předložila Radě i společnost R.G. – Evropa 1, provozující Rádio Frekvence 1. Mezi víc než desítkou uchazečů, kteří se přihlásili do příslušného licenčního řízení, nechybí ani Rádio Alfa. (Další podrobnosti viz 31. 3. 1998 chronologického přehledu Rada ČR pro RTV.)
- 3. června 1998 – Před Radou ČR pro RTV se konala veřejná slyšení uchazečů o celoplošné rozhlasové vysílání na dvou sítích VKV II, na nichž vysílají Rádía Alfa a Frekvence 1.** Před Radu předstoupil rovněž ředitel Frekvence 1 Michel Fleischmann. Fleischmann definoval Frekvenci 1 jako všeobecné rádio rodinného typu, v němž zádava a informace jsou vyrovnané. Na další období licence chce Frekvence 1 definovat svůj program na čtyřech základních prvcích – za prvé půjde o generalistické rádio, tedy rádio všeobecné či blokové, zaměřené na rodinu s cílovou skupinou 29 až 49 let. Druhým prvkem je interaktivita rádia – rádio zábavy a informací, kdy je posluchač rovnocenným partnerem stanice. Využity budou moderní komunikační techniky (telefonizace, internet, DAB a další). Třetí a čtvrtý bod zůstávají stejné jako v prvním projektu – Frekvence 1 tedy zůstane rádiem regionů a informačním rádiem s harmonickou vyvážeností mezi informačními toky a lehkými žánry. (Viz chronologický přehled Rada ČR pro RTV.)
- 9. června 1998 – Rádio Frekvence 1 bude vysílat i po únoru '99. Rozhodla o tom Rada ČR pro RTV.** Na svém zasedání ve Znojmě přidělila Rada dvě licence na provozování celoplošného rozhlasového vysílání v České republice. Rada se definitivně rozhodla, že provozovateli Alfy příslušnou licenci na další období neudělí, naopak ji přidělila společnosti Londa, která přišla s novým projektem Rádía Impuls. Na rozdíl od Rádía Alfa bude na základě rozhodnutí Rady i v dalším období vysílat Frekvence 1, která získala druhou licenci. (Další podrobnosti viz 9. 6. 1998 chronologického přehledu Rada ČR pro RTV.)
- 31. srpna 1998 – Rádio Frekvence 1 na tiskové konferenci oznamuje, že chce získat posluchače novým zábavnějším programem.** Tři zbrusu nové pořady, jejichž moderování se ujali Petr Novotný, Lucie Výborná a Jan Rosák, tvoří dominanty změn ve vysílání v nadcházející rozhlasové sezoně. Podle ředitele programu a propagace Rádía Frekvence 1 Ivo Mravinace vedla k novému programu rádia snaha vyvážit zpravodajskou a zábavnou část vysílání. V 8:30 hodin proto pozve každý všední den Petr Novotný všechny posluchače Frekvence 1 na „Dobry kafe“. Autorská, živě vysílaná půlhodina bude prostoupena anekdotami, příběhy a chybět nemají ani telefonáty známým osobnostem. Po Dámském klubu a zpravodajské relaci v 11.00 hodin přijde na řadu „Kočkovaná Lucie Výborné“, soutěžní hodinka, v níž „stojí ženy proti mužům“. Podle Výborné si budou pohrávat a potýkat se vždy s pěticí nepředvídatelných otázek. Také Jan Rosák přijal nabídku Frekvence 1 a bude od 12:00 do 13:00 hodin řídit akademii Velkých hlav.

1999

- 17. února 1999 – V pořadí potřetí navštívil pořad Press Club prezident České republiky Václav Havel.** Prezident v živě vysílaném rozhovoru odpovídal na přímé i předtočené dotazy posluchačů.

A6 – RÁDIO IMPULS – chronologický přehled

Rádio Impuls začalo vysílat 24. února 1999. V rozhlasovém éteru Impuls nahradil Rádio Alfa, kterému Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání 9. června 1998 neudělila licenci.

1997

- 3. července 1997 – Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání vyhlásila licenční řízení na udělení licencí k provozování celoplošného vysílání na dvou sítích VKV II, využívaných nyní rádii Alfa a Frekvence 1.** Oběma provozovatelům uvedených stanic končí jejich licence v únoru 1999. Může jím být však obnovena – a to na základě licenčního řízení. Uzávěrka pro podání žádostí o udělení celoplošných licencí je 31. března 1998 ve 12.00 hodin (viz Rada ČR pro RTV – chronologický přehled).

1998

- 3. června 1998 – Před Radou ČR pro RTV se konala veřejná slyšení uchazečů o celoplošné rozhlasové vysílání na dvou sítích VKV II, na nichž vysílají rádia Alfa a Frekvence 1.** Před Radu předstoupil i novinář a spisovatel Martin Nezval, který veřejně prezentoval projekt Rádía Impuls (společnost Londa, s. r. o., zastupovaná Ivanem Batkou). Nezval před radními prohlásil, že projekt Rádía Impuls chce posílit sebevědomí českého národa. Za přímého konkurenta stanice označil ČRo 1 – Radiožurnál. Největší předností projektu je podle Nezvala velký podíl české hudby, neboť současná hudební rádia upřednostňují anglosaskou produkci. Projekt by měl oslovit především posluchače ve věku 25 až 50, obzvláště pak skupinu ve věku 30 až 45 let. Při prezentaci zpravodajství Nezval uvedl, že Rádio Impuls dá velký prostor zpravodajství z jednotlivých regionů České republiky. Zaměstnávat bude žurnalisty výhradně s vysokoškolským vzděláním (v této souvislosti Martin Nezval kritizoval úroveň současné české žurnalistiky). Ředitel společnosti Londa, s. r. o., Ivan Batka doplnil, že Rádio Impuls by mělo přispět k dotvoření duálního systému v České republice. (Viz chronologický přehled Rada ČR pro RTV.)
- 9. června 1998 – Rádio Alfa přestane vysílat od konce února '99. V éteru ho nahradí Rádio Impuls.** Rozhodla o tom Rada ČR pro RTV. Na svém zasedání ve Znojmě Rada přidělila dvě licence na provozování celoplošného rozhlasového vysílání v České republice. Rada se tak definitivně rozhodla, že provozovateli Alfy příslušnou licenci na další období neudělí, naopak ji přidělila společnosti Londa, která přišla s novým projektem Rádía Impuls. Na rozdíl od Rádía Alfa bude na základě rozhodnutí Rady i v dalším období vysílat Frekvence 1, která získala druhou licenci. (Další podrobnosti viz 9. 6. 1998 chronologického přehledu Rada ČR pro RTV.)
- 21. října 1998 – Týdeník Strategie News zveřejnil pod titulkem „Veřejně koncem listopadu“ článek o Rádiu Impuls.** V něm se mimo jiné píše: „Po dlouhém a usilovném pátrání se konečně podařilo oslovit Ivana Batku ze společnosti Londa, nového majitele celoplošné licence na rozhlasové vysílání. Důvod, proč dosud odmítal jakoukoli komunikaci s médii, je ten, že sám se necítí být dostatečným odborníkem na média a rozhlasový trh. „V únoru bude přijat management nového rádia v čele s ředitelem, sestavený z mediálních odborníků. Až tehdy budeme moci začít komunikovat“, uvedl pro Strategii News. „Do té doby to není možné – lidé dosud nejsou vyvázáni ze stávajících pozic. Na veřejné prezentaci, která se uskuteční na přelomu listopadu a prosince, budou členové vedení Rádía Impuls představeni a v té době také začne standardní komunikace s médii,“ napsal týdeník Strategie News. První veřejná prezentace Rádía Impuls se však konala až 16. února 1999 (viz).

1999

- leden 1999 – Časopis Strategie zveřejnil pod titulkem „Rádio Impuls konečně promluvílo“ první obsáhlý rozhovor s ředitelem Rádía Impuls Jiřím Hrabákem.** Hrabák v rozhovoru uvádí na pravou míru spekulace o propojení Rádía Impuls, Frekvence 1 a reklamní agentury RRM, popisuje vztah Rádía Impuls s dosavadními provozovateli celoplošného vysílání Rádía Alfa a objasňuje personální složení vedení Rádía Impuls.
- 27. ledna 1999 – Rádio plné otazníků – pod tímto titulkem přináší týdeník Strategie News článek o nejasnostech v personálním obsazení Rádía Impuls.** Podle slov ředitele Jiřího Hrabáka se měl stát šéfem hudby Josef Vlček, nynější šéfredaktor redakce zábavy TV Prima. Ten však v posledních dnech nabídku odřekl, neboť mu byla nabídnuta funkce šéfdramaturga hudby všech stanic veřejnoprávního Českého rozhlasu. Kdyby probíhající jednání nedopadla v jeho prospěch, zůstal by Josef Vlček ve své

stávající pozici na TV Prima. „Na místo šéfa hudby do Rádía Impuls jsem doporučil za sebe náhradu, kterou je Jan Hanousek, nynější hudební selektor plzeňského rádia FM Plus,“ napsal týdeník Strategie News.

- 15. února 1999 – Deník Právo zveřejnil zprávu, podle níž spisovatel Martin Nezval a slovenský režisér Petr Kršák tvrdí, že jim současní majitelé Rádía Impuls ze společnosti Londa, s. r. o., odcizili náměty a název stanice.** Jak řekl Nezval Právu, když loni kandidoval na ředitele České televize, nabídl mu ing. Ivan Batka ze společnosti Londa účast na projektu nového rádia. „Batka na slyšeních vystupoval tak, jako by moje koncepce měla být pro rádio zavazující. Když však získal licenci, tedy zdarma něco, co se dá prodat za 40 až 80 milionů korun, v tom okamžiku přerušil veškeré styky se mnou i s dalšími, kteří na projektu pracovali,“ řekl Nezval Právu. „Obchodní značku Radio Impuls mám patentovanou od jara 1998,“ řekl Právu Kršák, který je jedním ze zakládajících členů CET 21, společnosti vlastnící licenci k vysílání televize Nova. Místopředsedkyně Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Zdena Hůlová pro Právo uvedla, že Rada má málo informací o přípravě stavu vysílání Rádía Impuls.
- 16. února 1999 – Majitel licence na vysílání Rádía Impuls Ivan Batka ze společnosti Londa na tiskové konferenci odmítl Nezvalovy a Kršákovy námítky, které zveřejnil deník Právo 15. února 1999.** Batka popřel, že by spolutvůrci vítězného projektu Martinu Nezvalovi slíbil místo šéfa nového rádia. „Nikdy takováto dohoda nebyla,“ prohlásil Ivan Batka. Podle něj odvedl Nezval perfektní práci při prezentaci projektu, avšak Batka měl již dávno na výkonné funkce jiné kandidáty s praxí v rozhlasu. Za nepravdivé označil rovněž informace, že slovenský režisér Peter Kršák je majitelem obchodní značky Rádio Impuls. Řízení ve věci registrace obchodní známky Úřad průmyslových práv podle Batky zatím nezahájil a společnost Londa podniká veškeré právní kroky, aby Kršákovi ve vlastnictví známky zabránila.
- 16. února 1999 – Zástupci vedení Rádía Impuls představili na tiskové konferenci vysílací schéma stanice.** Podle schématu bude denní vysílání tvořit mozaika složená z informačního servisu, relací o počasí, dopravě a životním stylu, zatímco přes noc se stane rádiem hudebním. Radio Impuls chce důrazem na českou produkci, která bude tvořit 65 % hudebního vysílání, konkurovat zavedeným hudebním stanicím, ve zpravodajství má v úmyslu být rovnocenným soupeřem veřejnoprávního Radiožurnálu. Podle generálního ředitele rádia Jiřího Hrabáka se Impuls bude více orientovat na praktické informace, používat srozumitelnější jazyk, přinášet detailnější zprávy z regionů a daleko více vtáhne posluchače do vysílání.
- 24. února 1999 – V 00.01 hodin vstupuje do éteru znělka nové celoplošné rozhlasové stanice Impuls.** Nahrazuje tak Rádio Alfa, které přestalo vysílat po téměř šesti letech přesně o půlnoci. Rádiu Alfa vypršela šestiletá licence, kterou tehdy jako jedna z prvních soukromých stanic v České republice získala od Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání.
- 6. března 1999 – Lidové noviny přinášejí zprávu, podle níž nové Rádio Impuls málem přišlo o dokumenty z počítačové sítě.** „Znělky pořadů, zpravodajské příspěvky i reklamní spoty zmizely náhle počátkem tohoto týdne z počítačové sítě nového Rádía Impuls,“ napsaly Lidové noviny. Generální ředitel rádia Jiří Hrabák nevyloučil úmyslné zavinění. Technikům se podařilo vymazané soubory brzy obnovit, protože je měli zálohované. Kdyby se tak nestalo, mohlo se rádio dostat do velkých technických obtíží. Bylo by odkázáno jen na živé vysílání a improvizaci. Hrabák nemá pro své podezření důkazy. Pokud by se však prokázalo, je připraven podat na dotčeného trestní oznámení.
- 1. září 1999 – Rádio Impuls zavádí novou dopravní rubriku – „Doprava 007“.** Řidiči, posluchači Rádía Impuls, mohou prostřednictvím bezplatné telefonní linky informovat ostatní posluchače o situaci na silnicích a dálnicích. Tato rubrika se v krátkém čase stala velice populární. Zavedení nové dopravní rubriky provázely ve vysílání Rádía Impuls slogany: „Vyhněte se dopravním zácpám, radarům a pokutám. Poslouchejte Rádio Impuls, šetřete čas a peníze. Pomáhejte sami sobě, volejte zdarma dopravní schránku Rádía Impuls.“
- říjen 1999 – Rádio Impuls zahájilo velkou reklamní kampaň. Její hlavní slogan zní: „Nejrychlejší dopravní informace z celého území ČR.“** V rámci kampaně zaměřené na motoristy byla popularizována bezplatná telefonní linka Doprava 007 (viz 1. září 1999). Kromě klasických inzerátů v denících a časopisech se s vizuální podobou Dopravy 007 setkala veřejnost i na billboardech a reklamních plakátech u čerpacích stanic a bigboardech u hlavních silničních tahů. Součástí kampaně byla i velká soutěž pro posluchače.
- 4. listopadu 1999 – Zveřejněny první oficiální výsledky poslechovosti Rádía Impuls.** Podle statistik Media Projektu '99 se Rádio Impuls stalo třetí nejsledovanější rozhlasovou stanicí v České republice za prvním ČRo 1 – Radiožurnálem a druhou Frekvencí 1. Impuls získal podíl na trhu 7,6 % (ČRo 1 – Radiožurnál 12,2 % a Frekvence 1 11,6 %). Podle parametru „poslechovost včera“ mělo Rádio Impuls 626 tisíc posluchačů (ČRo 1 – Radiožurnál měl milion sto padesát tři tisíce posluchačů a Frekvence 1 získala 1 080 000 posluchačů).